

Den højtærede Minister mente, at de kunde ikke blive her i København, for Lønningerne var ikke saa gode som ude. Ja, det gælder for de mindre velstillede, men de velstillede kan ganske roligt blive her i København, de behøver ikke gaa ud i Provinsen. Jeg anser det netop for at være et stort Gode baade for Centraladministrationen og ogsaa for de lokale Kontorer, at der er en vis Forbindelse mellem Centraladministrationen og Kontorerne ude i Provinsen. Jeg tror derfor, det er en god Regel. Den højtærede Minister har haft en stor Glæde i Aften, foruden de mange tidligere, nemlig at han med stor Vægt kunde sige, at § 5, som var foreslaaet fra Venstres Side, var jeg ikke tilfreds med; men nu tog han netop Paragraffen i den Skikkelse, som jeg som Minister havde foreslaaet den, og saa kunde jeg vel ikke, naar jeg var gaaet over i loyal Opposition mod den højtærede Minister (*Justitsministeren* [Steincke]: Det har jeg ikke sagt) ... Ministeren har ikke netop sagt det, men han mente det. ... naar jeg gik over i loyal Opposition, kunde jeg ikke foreslaa noget andet nu, nu kunde jeg ikke være saa forskrækkelig at sige: at som Minister vilde jeg een Ting, men som Oppositionsmand vilde jeg noget andet. Jeg er alligevel tilfreds med, at den højtærede Minister mener at kunne følge mig fuldt ud paa dette Punkt; men saa gaar jeg ogsaa ud fra, at han vil gøre det, naar han faar at vide, hvorledes Sammenhængen er. Da jeg vidste, at den højtærede Minister vilde bruge dette Argument, sikrede jeg mig allerede paa Forhaand en Bog, som er god at faa Forstand af; den hedder Rigsdagstidende. Der vil den højtærede Minister se, hvorledes dette Forslag blev begrundet fra Justitsministeriets Side. Det blev begrundet oven i Købet i Udvalget. Der staa der, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Det var Hensigten at fastslaa i Loven, hvilke Forretninger der saaledes skulde henlægges til Dommerkantorerens Udførelse som Retsbistand for Publikum, men Udarbejdelsen heraf maa nødvendigvis kræve længere Tid. For dog at faa Spørgsmaalet frem allerede nu og i Forbindelse med Statsansættelsen af Dommerfuldmægtigene har man maattet nøjes med at stille

Underændringsforslaget i den foreliggende Form for derigennem at præcisere det principale Standpunkt.“ Og saa kommer, hvad jeg vil bede den højtærede Minister lægge særlig Mærke til: „Mindretallet“ — altsaa Venstres Mindretal — „gaar desuden ud fra, at Lovforslaget vil blive fremlagt igen i den næste ordentlige Rigsdagssamling, og at det da vil være muligt at udforme Forslaget endeligt.“ Jeg tror, at disse Ord er gode at faa Forstand af. Mindretallet siger altsaa: Lad os for at faa Forslaget vedtaget i Folketinget nu nøjes med den Paragraf, der slaar Princippet fast, saa faar vi Forslaget over i Landstinget, der gaar det ikke igennem, og til den Tid, da det skal forelægges næste Aar, skal man i Justitsministeriet have udarbejdet et fuldt og endeligt Forslag i saa Henseende. Og aldrig saa snart var Rigsdagssamlingen sluttet, før den daværende Justitsminister gav Ordre til i Justitsministeriet at udforme et Forslag netop svarende til de Tanker, der her var fremsat, saaledes at det kunde foreligge fikt og færdigt, til Rigsdagen kom sammen igen. Desværre, maa jeg sige for denne Sags Vedkommende, skete der altsaa en Ændring i Ministeriets Sammensætning, og derfor er dette gode Forslag ikke fremkommet. Men jeg gaar altsaa ud fra, at den højtærede Minister, som udtalte sin Tilslutning til mig paa dette Punkt, stadig vil vedstaa det og sige, at ligesom han vedstaaer noget af Udvalgets Betænkning vedrørende dette Punkt, vil han ogsaa vedstaa den Del, han ikke læste op. Der blev i sin Tid i Justitsministeriet givet Ordre til, at et saadant Forslag skulde udarbejdes, men det er altsaa blevet standset. Jeg haaber nu, at det skal lykkes at faa det frem under Udvalgsbehandlingen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Det ærede Medlem Hr. Rytter sagde bl. a., at Rigsdagstidende var en fortræffelig Bog; der stod mange gode Ting i den. Men hvis det ærede Medlems Henstilling her vedrørende § 4 gennemføres, er der Fare for, at der i hvert Fald undtagelsesvis kan komme til at staa noget mindre godt i Rigsdagstidende, eventuelt